

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XCIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

liberabuntur inscripti, Dan. 12. versi. i. ingredientur in san-
ctum, Apoc. 21. v. ult.

NOTA. De libro vitæ vide peculiarem Dispositionem
in prima parte Promptuarii, Pag. 906. Ex Apoc. 20. v. 15.

F I N I S.

T H E M A X C I X.

A p o c. 21. v. 1.

*Vidi cœlum nouum & terram nouam (primum enim
cœlum & prima terra abierat) & mare iam non extat.*

D I S P O S I T I O.

In rebus terrenis communiter omnes ita affecti sumus,
vt semper noua videre appetamus, quibus oculos pasca-
mus.

Quod quidem (nisi nimis curiosi simus) non culpand-
um, attamen nec adeo commendandum, si subinde ve-
tera nobis sordescant, noua vero adlubescant.

At in cœlestibus nouis seu spiritualibus potius adeo vi-
sio nouarum non est reprehendenda, vt potius vrgenda sit
& inculcanda.

Talia noua & Joannes nobis ob oculos ponere vult in
hac visione sibi olim reuelata, nobis vero nunc temporis
reuelanda.

Vt igitur conuenienti methodo procedamus, duo tra-
ctabimus: dicturi.

1. Quid per primum cœlum, terram & mare intelligat,
quæ abierint & non extent amplius.
2. Quid per nouum cœlum & terram nouam velit.

I. Pars.

Primum cœlum & terram primam abiisse dicit Joannes,
& mare non amplius extare. Verba hæc sunt Pro-
phetiæ

phetiæ, quæ
teat fieri vt ip-
tem hæc cu-
transibunt.
licat & ea, quæ
creata, vt exte-
in visione Pro-
olita.

Dilectus h-
um habuerit
uta esse. Nun-
tantum & pro-
substantiam,
cure etiam sop-
in vitam que-
Nos simus
na. Testatur
moia.

Quid egerit
rit, 27. huius
Multo vel
est hic, cum m-
nec concupis-
Rom. 12. non
dicamus. Tra-
sumus sele-cti
semper est im-
teris. Sic ergo
dem cautio it-
te bap- / thum-
tate, non ter-

Vidi, inqu-

phetiæ, quæ reuelauit Deus seruo suo Ioanni, qui oportet fieri vt ipse fateatur: Apocal. 1. v. 1. Consentiant autem hæc cum verbis Christi Luc. 21. Cælum & terra transibunt. Nam quia primum hoc cælum, vt & terra, sicut & ea, quæ in eis sunt, vt est mare etiam, non ideo sunt creata, vt extent in æternum, nemini mirum videri debet, in visione Prophetica Joanni ostensa, esse illa omnia abolita.

L O C V S.

Discimus hinc cælum & terram, mare etiam, quæ suam habuerint initium temporis, rursus in tempore peritura esse. Num autem sint peritura secundum accidentia tantum & proprietates inhærentes, an etiam secundum substantiam, de hoc non est coram vulgo disputandum, sicut etiam supra aliquoties monuimus. Possunt enim hæc in vtramque partem disputari. Nec desunt argumenta.

Nos sumus contenti verbis Christi, quod sint transitura. Testatur Petrus 2. Petri 3. quod sunt igni peritura omnia.

Quid egemus pluribus testibus? Paulus 1. Cor. 7. asserit, *quæ huius mundi præterit.*

Multo vtilius erit vltimum huius loci inculcare populo, qui est hic, cum mundus sit periturus, non diligamus mundum nec concupiscentias eius, 1. Joan. 2. Ideo hortatur Paulus Rom. 12. non conformemur nos mundo: sed ei longe valedicamus. Transit enim *quæ huius mundi*, 1. Cor. 7. & Joan. 15. sumus selecti de mundo à Christo. Qui mundus præsens semper est immundus. Cum peruerso (Psal. 18.) peruerteris. Sic ergo mundus crucifixus Galat. 6. v. 14. Monet idem cautio in die ascensionis, *Vnd fliehen stets der Welt ab / thun hrs zu Gottes Kindern.* Col. 3. Superna curate, non terrestria, Phil. 3. v. 13.

II. Pars.

Vidi, inquit Ioannes, nouum cælum, & nouam ter-

ram. Hæc verba transumpta sunt ex cap. 65. Esaiæ v. 17 repetuntur etiam Esa. 66. ver. 22. In nouo testamento non hic solummodo allegantur, sed & post. Epist. Petri. 3. verfic. 12.

Vidit Joannes priori corruptibili cælo & terra perentibus, vt & mari non existente amplius, cælum & terram quæ noua erant. Id vult Joannes: Dominum omnia restitauraturum in Christo.

Edificium illud fore non amplius corruptibile, alterabile, seu variabile, aut mutabile, sed æternum, 2. Corinth. 5.

Terram vt & cælum non amplius vanitati subiecta, Roman. 8. fore, vt prius, Non opus fore solis & lunæ vsu, quia Deus illuminaturus sit omnia in omnibus omnia futurus sit.

Creaturas à corruptione, cui nunc sunt subiectæ, assertum iri in felicem illum statum integritatis & *αὐθαρσίας*

In describenda noua terra & cælo potest quis in unum æceruum congerere, quæ sparsim per totam Apocalypsin dispersa sunt.

In hoc ipso capite 21. latus campus deducendi cælum nouum, & terram nouam, patet.

LOCVS.

Fore post hanc vitam & statum huius vitæ aliquando longe felicissimum & augustissimum, quando nimirum plenaria regeneratio & restitutio præfectissima erit, sicut etiam Christus nouissimum diem regenerationem appellat, Matth. 19. v. 28. in regeneratione cum sederit filius hominis in sede maiestatis, &c. Ac comparat cum æstate, Luc. 21. & 24. Nam quemadmodum in hyeme omnia marcida sunt, & quasi mortua, ingruente autem æstate reflorescunt & renouantur.

Qualia autem futura sint illa omnia, experiemur in altera vita, hic vero nunquam perscrutabimur, oculos non

non vidit,
Gott weiß

Scimus v

atque in æ

ra hinc inde

iustitia reg

In noua t

fitis nec fan

inquarum

uanda sit, V

Saranam

rugientis, q

ram confitri

phuris, ex q

Abforbeb

retera præte

verf. 17.

Incipiam

dum Deum

v. 11. & 14. C

& induamus

ginem eius e

Consolat

conspiciente

tem illam, E

cogitent on

peccatum o

ta veto glor

1. Cor. 1. Mo

tem Deo

non vidit, auris non audiuit, Esa. 64. 1. Corinth. 2. vers. 9.
Gott wöſſe, daß wirs erleben. canit Ecclesia.

Scimus vero ex parte, & cernimus tanquam in speculo, atque in ænigmate quædam, 1. Cor. 13. v. 12. quæ scriptura hinc inde aperit, nempe quod in nouo cælo non nisi iustitia regnatura sit, 1. Pet. 3.

In noua terra non amplius erit mors, imo nec æstus, nec sitis nec fames neque luctus, neque dolor. Quod nihil inquinatum sit ingressum cælum & terram, quæ innouanda sit, Vide Apoc. 21.

Satanam non amplius obambulatorum instar leonis rugientis, quæ situm quem deuoret, sed catenis tenebrarum constrictum iri, & proiectum in stagnum ignis & sulphuris, ex quo nulla amplius redemptio, &c.

Absorbebitur mortalitas à vita, 2. Cor. 5. v. 4. Breuiter, vetera præterierunt, ecce noua fiunt omnia, 2. Corinth. 5. vers. 7.

Vſus huius loci est.

Incipiamus in hac vita fieri noua creatura, quæ secundum Deum sit, Gal. 6. v. 15. & 2. Cor. 5. v. 17. Vide 2. Pet. 3. v. 11. & 14. Coloss. 3. v. 9. 10. Exuamus veterem hominem & induamus nouum, renouemur de die in diem ad imaginem eius qui condidit nos, Eph. 4. v. 23.

Consolatione etiam hac se erigant omnes, qui gemunt, conspicientes talem *ἀντίθεσιν* rerum omnium, & curiuitatem illam, Eccles. 1. v. 15. vbi bonis male & malis bene est, cogitent omnia hæc in veteri statu fuisse & propter peccatum obnoxia corruptioni & imperfectiōni. In statu vero gloriæ nos triumphaturos illud *ἐπιβίβω*. Osee 13. 1. Cor. 1. Mors assumpta est in victoriam, &c. Gratia autem Deo per Jesum Christum Dominum, qui nobis dedit victoriam, 1. Corinth. 15.

vers. 7.

F I N I S.

THE